

**REKA BENTUK MODUL PENGAJARAN KOSA KATA
BAHASA ARAB BAGI PELAJAR PRAUNIVERSITI
BERASASKAN PRINSIP-PRINSIP MODEL REKA BENTUK
KURIKULUM BAHASA**

*Syakirah binti Mohd Razman¹ & Zawawi Ismail¹

ABSTRACT

The importance of vocabulary in learning a second or foreign language cannot be denied. Past studies report that pre-university students do not master Arabic vocabulary knowledge and are less exposed to diverse vocabulary learning strategies. The issue of teaching vocabulary unsystematically and the lack of teaching materials that focus on vocabulary, are among the contributing factors to this problem. Therefore, this study aims to design an Arabic vocabulary teaching module for pre-university students in Malaysia, based on the principles of the Language Curriculum Design Model. In this study, the Fuzzy Delphi method was used by obtaining consensus from 17 selected Arabic language experts. The research questionnaire contains 67 items involving component items, elements and the content of module elements. Data analysis using the Fuzzy Delphi method was carried out by taking into account three main conditions, namely the threshold value (d), the percentage value of expert agreement (%) and the Fuzzy score (A). The findings of the study show expert consensus on all main component items (4) and module elements (17). While for the elemental content of 46 items, all were accepted except for 2 items that were rejected, namely the theme of war and security, and the strategy of creating mental images. This study has produced a PEKOSBAP module design based on the principles of the Language Curriculum Design Model. This study gives implications for curriculum developers and pre-university teachers to apply a form of teaching that is based on a more systematic model in the aspect of teaching vocabulary, to improve students' knowledge of Arabic vocabulary.

Keywords: *Arabic vocabulary, curriculum design, module development, Fuzzy Delphi method*

[1]
Fakulti Pendidikan,
Universiti Malaya,
Kuala Lumpur
syaraz75@gmail.com

[1]
Fakulti Pendidikan,
Universiti Malaya,
Kuala Lumpur

PENGENALAN

Dalam pengajaran Bahasa Arab sebagai bahasa kedua atau bahasa asing, sebelum seseorang menguasai kemahiran-kemahiran bahasa dengan baik dan berkesan, ia perlu terlebih dahulu menguasai kosa kata untuk mengenali dan menguasai ayat-ayat dengan baik dan tersusun. Sejumlah kosa kata yang besar perlu dikuasai oleh pelajar bahasa asing (Nation, 2001; Schmitt, 2008), kerana aspek kosa kata mempunyai hubungan yang signifikan dengan penguasaan bahasa seseorang (Nation, 2011; Rosni Samah, 2010) serta memainkan peranan penting dalam pembentukan bahasa percakapan dan penulisan (Read, 2000; Gu, 2003).

Pengetahuan kosa kata boleh diukur melalui aspek saiz (*breadth*) kosa kata dan kedalaman (*depth*) kosa kata (Schmitt, 2008; Cervatiuc, 2007). Namun, banyak kajian menunjukkan bahawa penguasaan saiz kosa kata mempunyai kaitan yang rapat dengan penguasaan bahasa (Gu, 1998; Qian & Lin, 2020). Penguasaan kuantiti kosa kata yang besar, menjadikan pelajar lebih mudah menghadapi pembelajaran bahasa (Curtis, 2006). Selain memerlukan sejumlah besar item leksikal, seorang pelajar juga mesti tahu tentang perincian setiap item untuk menggunakannya dengan baik. Ini sering dirujuk sebagai kualiti atau kedalaman pengetahuan leksikal atau seberapa baik pelajar memahami perkataan (Meara, 1996; Read, 2000), dan sama pentingnya dengan saiz kosa kata.

Bagi peringkat prauniversiti, penguasaan kosa kata berkait secara langsung dengan objektif-objektif pelajaran kurikulum Bahasa Arab STPM. Di dalam sukatan pelajaran STPM, penguasaan kosa kata telah dinyatakan secara jelas di dalam hasil pembelajaran yang perlu dicapai untuk kemahiran-kemahiran seperti membaca teks kefahaman, menulis karangan dan bertutur (Majlis Peperiksaan Malaysia, 2012). Fakta ini membayangkan hasrat ideal kurikulum Bahasa Arab berkaitan dengan aspek kosa kata sebagaimana yang telah digariskan.

Kajian-kajian lepas dalam konteks Malaysia menunjukkan bahawa penguasaan kosa kata Bahasa Arab pelajar berada di tahap yang membimbangkan (Abdul Halim Mohamad, 2009; Mat Taib Pa, 2009) dan masalah ini dilaporkan sebagai salah satu punca yang menghalang kemajuan dan keupayaan pelajar dalam penguasaan bahasa Arab (Rosni Samah, 2013; Abdul Rahman Abdullah, 2009; Mat Taib Pa, 2009). Pelajar sekolah menengah di Malaysia didapati tidak menguasai bilangan kosa kata yang telah ditetapkan oleh penggubal kurikulum Bahasa Arab (Nik Mohd Rahimi Nik Yusoff et al., 2010). Ini boleh dilihat pada dapatan kajian pengetahuan kosa kata oleh Zunita Mohd Maskor (2020) terhadap pelajar Tingkatan Empat SMKA bahawa dari aspek saiz kosa kata, 98% pelajar hanya menguasai kurang daripada $\frac{1}{4}$ perkataan yang diuji. Manakala dari aspek kedalaman kosa kata Bahasa Arab, berada pada tahap lemah.

Jika ditinjau dari sudut pengetahuan kosa kata berdasarkan saiz di peringkat prauniversiti, kajian Harun Baharudin (2014) mendapati tahap penguasaan saiz kosa kata bahasa Arab dalam kalangan pelajar prauniversiti di sekolah-sekolah SMKA dan SABK di Semenanjung Malaysia, adalah rendah. Daripada 4000 perkataan yang diuji, didapati purata kosa kata bahasa Arab yang dikuasai responden adalah sebanyak 717 perkataan, mewakili hanya sebanyak 17.9%. Jika ditinjau dari sudut kedalaman kosa kata pula, kajian Nur Naimah Akmar Kamaruddin dan Harun Baharudin (2017) ke atas 260 orang pelajar prauniversiti Sijil Tinggi Agama Malaysia (STAM) di SABK Selangor, mendapati tahap penguasaan kosa kata bahasa Arab pelajar adalah sederhana tinggi.

Selain itu, dari sudut pelajar pula, kajian-kajian bahasa kedua konsisten mendapati pelajar yang lemah penguasaan bahasa sering menggunakan strategi pembelajaran yang sama (Anderson, 2005). Pelajar yang lemah penguasaan bahasa lebih banyak menggunakan strategi hafalan, manakala pelajar yang cemerlang banyak memanfaatkan strategi kognitif (Schmitt, 2000). Harun Baharudin (2014) pula mendapati terdapat perkaitan signifikan antara keseluruhan penggunaan strategi pembelajaran kosa kata (SPKK) dengan keseluruhan saiz kosa kata Bahasa Arab pelajar prauniversiti. Dengan kata lain, penguasaan saiz kosa kata Bahasa Arab mempunyai hubungan yang dengan tahap penggunaan SPKK dalam kalangan pelajar prauniversiti, iaitu hubungan positif yang kuat. Oleh itu, ramai penyelidik telah menyarankan supaya SPKK sebagai salah satu sub kategori strategi pembelajaran bahasa (SPB) perlu diterapkan dalam pengajaran untuk meningkatkan pemerolehan kosa kata (Alamri & Rogers, 2018; Mohd Zaki Ismail et.al, 2016; Mizumoto & Takeuchi, 2009; Schmitt, 2008; Norris dan Ortega 2000).

Manakala di dalam konteks sukatan prauniversiti, majoriti guru berpendapat bahawa tiada bahan atau panduan tentang pengajaran kosa kata Bahasa Arab untuk guru prauniversiti (Syakirah Mohd Razman et al., 2022), sama ada dalam bentuk kosa kata berfrekuensi tinggi atau rendah; kosa kata akademik atau teknikal. Begitu juga tiada buku teks yang disediakan untuk bacaan kefahaman pelajar dan, tidak pula dinyatakan bahan rujukan untuk membantu di bahagian kosa kata atau kefahaman, sebagaimana yang dinyatakan untuk bahagian morfologi, tatabahasa, *balaghah* dan kesusasteraan Arab. Selain daripada itu, pengajaran kosa kata Bahasa Arab di Malaysia berlaku secara implisit (Harun Baharudin & Zawawi Ismail, 2014). Aspek kosa kata disentuh secara tidak langsung dalam pengajaran kemahiran-kemahiran bahasa iaitu membaca, mendengar, menulis dan bertutur, atau dalam pengajaran aspek bahasa yang lain.

Sehingga kini, amat kurang kajian dijalankan dalam aspek pembangunan modul pengajaran di Malaysia, yang berasaskan aktiviti-aktiviti kosa kata Bahasa Arab yang seimbang dalam semua kemahiran bahasa, atau berasaskan strategi pembelajaran kosa kata (SPKK) untuk pelajar prauniversiti. Walaupun terdapat kajian-kajian di luar negara (Al-Shuwairekh, 2001), dan dalam negara yang mengkaji penggunaan SPKK Bahasa Arab dalam kalangan pelajar di peringkat prauniversiti (Harun Baharudin 2014, Mohd Zaki, Ismail, 2016) atau di peringkat kolej universiti (Abdul Razif Zaini, 2015), atau di universiti (Norhayuza Mohamad, 2006), tetapi apa yang diperhatikan hampir tiada ialah kajian yang melibatkan pembangunan satu intervensi dengan menggabungkan semua aktiviti kemahiran bahasa dan potensi SPKK untuk meningkatkan pengetahuan kosa kata Bahasa Arab . .

Sehubungan dengan itu, kajian ini bertujuan untuk mereka bentuk Modul Pengajaran Kosa Kata Bahasa Arab bagi pelajar prauniversiti (Modul PEKOSBAP) dengan mengadaptasi Model Reka Bentuk Kurikulum Bahasa (Nation & Macalister, 2010) untuk membuat reka bentuk modul. Model ini dipilih kerana bagi tujuan membantu guru meningkatkan pengetahuan kosa kata pelajar, perlu kepada satu modul pengajaran yang reka bentuknya didasari teori dan model yang tepat dan sistematik, serta menjurus kepada pengajaran dan pembelajaran kosa kata.

Kajian ini juga menggunakan kaedah *Fuzzy Delphi* untuk mereka bentuk modul. Justifikasi pemilihan kaedah *Fuzzy Delphi* adalah: (i) kaedah Fuzzy Delphi ialah alat ukuran yang berkesan untuk menyelesaikan isu penyelidikan yang tidak diketahui dan tidak tepat, dan, (ii) berbanding dengan kaedah Delphi, Fuzzy Delphi akan menjimatkan lebih banyak masa dan lebih menjimatkan kos (Mohd Ridhuan Mohd Jamil & Nurul Rabihah Mat Noh, 2020). Objektif kajian ini ialah mereka bentuk dan membangunkan modul pengajaran kosa kata Bahasa Arab bagi pelajar prauniversiti di Malaysia.

Model Reka Bentuk Kurikulum Bahasa sebagai panduan Reka Bentuk Modul atau Bahan Sumber Pengajaran Kosa Kata

Bagi kajian ini, pengkaji telah mengadaptasi Model Reka Bentuk Kurikulum Bahasa untuk membuat reka bentuk dan membangunkan modul. Model yang dibangunkan oleh Nation (2000) serta Nation dan Macalister (2010) ini, merupakan satu panduan yang sistematik dan menjurus kepada pembangunan kurikulum, kursus, modul atau bahan PdP kosa kata bahasa asing. Kekuatan mengikuti sesebuah model secara sistematik adalah pihak yang terlibat dapat memastikan perkara-perkara penting tidak terlepas daripada perhatian. Menurut Nation (2000), model Reka Bentuk Kurikulum Bahasa sesuai diaplikasikan dalam banyak situasi. Nation (2000) mengkritik penggubalan kurikulum atau pembangunan bahan sumber pengajaran yang tidak didasarkan kepada kajian dan teori, yang berpunca daripada sikap enggan untuk meneliti apa yang sudah dikaji untuk diaplikasikan.

Untuk membantu guru meningkatkan pengetahuan kosa kata pelajar, perlu kepada satu modul pengajaran yang reka bentuknya didasari teori dan model yang tepat dan sistematik. Terdapat pelbagai teori dan model yang diutarakan oleh pengkaji-pengkaji reka bentuk instruksional, namun model Reka Bentuk Kurikulum Bahasa (Nation & Macalister, 2010) menjadi pilihan dalam reka bentuk Modul PEKOSBAP, berdasarkan justifikasi berikut:

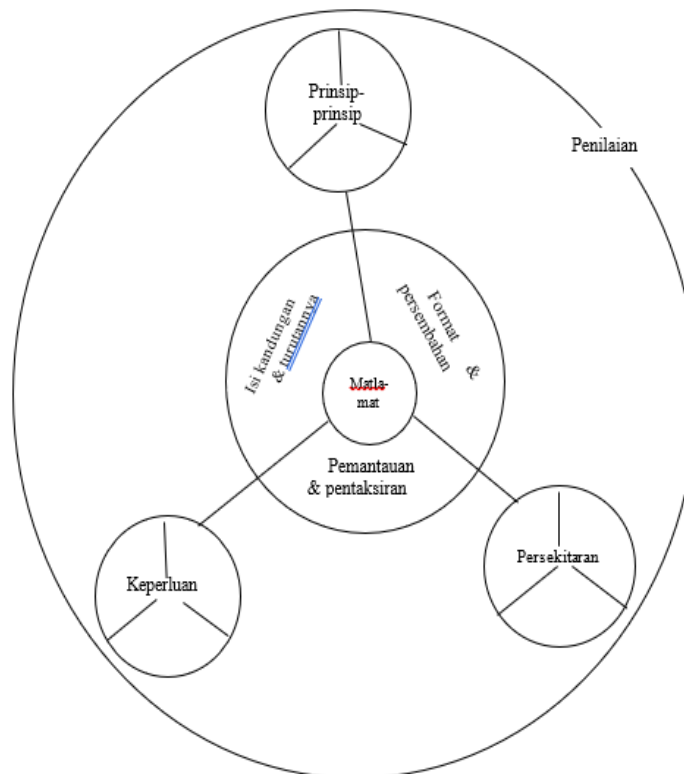
1. Sebagaimana yang dinyatakan oleh Nation, model Reka Bentuk Kurikulum Bahasa adalah fleksibel, boleh diadaptasi untuk menambah baik sama ada satu kursus sedia ada, set sumber pembelajaran yang digunakan secara tidak terancang atau lain-lain. Ia boleh ditambah, diadaptasi atau dibuang semasa proses reka bentuk

berjalan. Sumber-sumber tersebut termasuklah buku kursus, buku rujukan, sukatan pelajaran dan bahan yang dibuat oleh guru

2. Nation (2010) menjelaskan bahawa modelnya memperincikan penerangan tentang “*how-to-do-it*” activity di dalam penerangannya dan perkara ini amat berpadanan dengan pembangunan modul. Modul didefinisikan sebagai satu unit PdP yang memperincikan sesuatu topik secara sistematik dan berurutan, untuk membantu pelajar menguasai unit-unit pelajaran. Maka asas modul ini perlu kepada satu model yang memperincikan fasa-fasa reka bentuknya dengan teliti.

3. Model ini bukan sekadar model biasa yang boleh menjadi panduan dalam pembinaan bahan pengajaran atau kursus bahasa. Bahkan lebih daripada itu, prinsip-prinsip dan elemen-elemen model ini menjurus kepada PdP kosa kata yang telah dibuktikan berkesan di dalam kajian-kajian lepas dan digabungkan oleh Nation membentuk model ini.

Model ini terdiri daripada tiga bulatan luar dan satu bulatan dalaman. Bulatan luar ialah tiga perkara penting iaitu analisis keperluan (*needs*), analisis persekitaran (*environment*) dan penerapan prinsip (*principles*). Ketiga-tiga perkara ini melibatkan pertimbangan-pertimbangan yang praktikal dan teoritikal yang akan memberi kesan kepada proses sebenar penghasilan produk. Manakala bulatan dalaman adalah matlamat (*goals*) di tengah-tengah, dan tiga lagi bahagian luar bulatan dalaman ini, iaitu isi kandungan dan turutannya (*content and sequencing*), format dan persembahan (*format and presentation*), pemantauan dan pentaksiran (*monitoring and assessing*). Kesemua perkara di dalam bulatan dalaman ini dipengaruhi oleh bulatan prinsip-prinsip terpilih berdasarkan perspektif pedagogi. Model dalam Rajah 1 menggambarkan proses reka bentuk kurikulum atau reka bentuk bahan pengajaran bahasa.

Rajah 1: Model Proses Reka bentuk Kurikulum. Diadaptasi daripada *Language Curriculum Design* (Nation & Macalister, 2010)

Di dalam kajian ini, pengkaji mengadaptasi dua bulatan iaitu bulatan prinsip-prinsip dan bulatan besar di tengah yang mengandungi matlamat, isi kandungan dan turutannya serta format dan persembahan untuk mereka bentuk Modul PEKOSBAP.

Prinsip-prinsip Model Reka Bentuk Kurikulum Bahasa

Nation dan Macalister (2010) telah menyenaraikan prinsip-prinsip pengajaran bahasa terpilih yang disokong oleh kajian-kajian lepas dan teori-teori berkaitan dari tiga bidang iaitu pembelajaran bahasa kedua atau bahasa asing, pembelajaran bahasa pertama, teori serta kajian pendidikan yang umum. Prinsip-prinsip tersebut dibahagikan kepada tiga kumpulan. Ketiga-tiga kumpulan tersebut mewakili tiga pembahagian utama bulatan matlamat (*goals*) yang berpusat di dalam rajah model rekabentuk kurikulum. Ini bermaksud, prinsip-prinsip yang terpilih akan membentuk matlamat rekabentuk kurikulum, kursus atau bahan pengajaran. Pengkaji akan memilih prinsip-prinsip yang relevan untuk diaplikasikan dalam Modul PESKOSBAB. Jadual 1 merumuskan prinsip-prinsip tersebut seperti berikut:

Jadual 1: Prinsip-prinsip pengajaran bahasa. Diadaptasi daripada Language Curriculum Design (Nation & Macalister, 2010)

Isi Kandungan dan Turutannya (*Content and Sequencing*)

- 1 **Kekerapan:** Reka bentuk kursus/modul bahasa harus menyediakan liputan terbaik bahasa yang digunakan dengan memasukkan kosa kata yang sering berulang dalam bahasa, supaya pelajar mendapat pulangan terbaik untuk usaha pembelajaran mereka.
 - 2 **Strategi dan autonomi:** Kursus/modul bahasa harus melatih para pelajar cara belajar bahasa dan bagaimana untuk memantau pembelajaran mereka, supaya mereka boleh menjadi pelajar bahasa yang berkesan dan berautonomi.
 - 3 **Mendapatkan semula (kosa kata) dalam tempoh yang dijarakkan :** Pelajar seharusnya mempunyai peluang berkali-kali dalam satu jarak tempoh, untuk mendapat semula dan memberi perhatian kepada item kosa kata yang dikehendaki dalam pelbagai jenis konteks (sama ada pengulangan di dalam teks atau latihan)
 - 4 **Sistem bahasa:** Fokus bahasa sesuatu kursus/modul mestilah mempunyai ciri-ciri bahasa yang boleh digeneralisasikan atau boleh digunakan secara kreatif oleh pelajar pada masa akan datang.
 - 5 **Berdaya maju:** Kursus bahasa hendaklah meliputi item-item bahasa yang berguna, kemahiran dan strategi secara berperingkat
 - 6 **Boleh diajar :** Pengajaran item bahasa harus mengambil kira turutan item-item yang paling yang sesuai dan harus mengambil kira bila masa pelajar paling bersedia untuk mempelajarinya.
 - 7 **Beban Pembelajaran:** Kursus ini harus membantu pelajar membuat penggunaan yang paling berkesan berdasarkan pengetahuan sedia ada, terutama berkaitan aspek bahasa pertama.
 - 8 **Gangguan:** Butiran dalam kursus bahasa perlu disusun supaya item-item yang dipelajari bersama mempunyai kesan positif antara satu sama lain, dan kesan gangguan dapat dielakkan.
-

Jadual 1 (Sambungan)

Format dan Persembahan (<i>Format and Presentation</i>)	
1	Motivasi: Sebanyak mungkin, pelajar harus berminat dan teruja terhadap pembelajaran bahasa dan menghargainya.
2	Empat untaian : Kursus atau modul bahasa perlu memastikan keseimbangan empat elemen yang dikenali sebagai Empat Untaian dalam pengajaran kosa kata, iaitu input yang berfokuskan makna, pembelajaran berasaskan bahasa, output berfokuskan makna dan pembangunan kefasihan (penerangannya adalah pada nombor 3, 4, 5 dan 6 bahagian ini)
3	Input yang mudah difahami: Memperbanyakkan kuantiti aktiviti reseptif yang mudah difahami dan menarik dalam kedua-dua kemahiran mendengar dan membaca.
4	Kefasihan : Kursus bahasa perlu menyediakan aktiviti yang bertujuan meningkatkan kefasihan yang membolehkan pelajar menggunakan bahasa yang sudah mereka ketahui, kedua-duanya secara reseptif dan produktif.
5	Output: Pelajar harus didorong untuk menghasilkan bahasa dalam kedua-dua bentuk; ucapan dan penulisan dalam pelbagai wacana
6	Pembelajaran yang disengajakan: Kursus ini perlu merangkumi pembelajaran yang berfokus pada sistem bunyi bahasa, ejaan, kosa kata, tatabahasa dan perbincangan.
7	Masa tugasan: Seberapa banyak masa yang mungkin, perlu digunakan untuk memberikan tumpuan kepada pembelajaran bahasa kedua.
8	Kedalaman pemprosesan: Pelajar harus memproses item yang akan dipelajari secara mendalam dan seberapa teliti mungkin.
9	Motivasi bersepadu : Kursus perlu direkabentuk supaya pelajar mempunyai sikap yang paling disukai terhadap bahasa tersebut, kepada pengguna bahasa, kepada kemahiran guru dalam mengajar bahasa, dan peluang untuk berjaya dalam pembelajaran bahasa.
10	Gaya Pembelajaran: Harus ada peluang bagi pelajar untuk berinteraksi dengan bahan pembelajaran dengan cara yang paling sesuai dengan gaya pembelajaran individu mereka
Pemantauan dan Penilaian (<i>Monitoring and Assessing</i>)	
1	Analisis keperluan dan persekitaran yang berterusan: Pemilihan, penyusunan, persembahan, dan penilaian bahan dalam kursus bahasa hendaklah berasaskan pada pertimbangan yang teliti terhadap pelajar dan keperluan mereka, keadaan pengajaran, masa dan sumber yang ada.
2	Maklum balas: Pelajar harus menerima maklum balas yang berguna dari guru untuk membolehkan mereka meningkatkan kualiti penggunaan bahasa mereka

Soalan Kajian

Kajian ini dilakukan untuk mereka bentuk modul pengajaran kosa kata Bahasa Arab bagi pelajar prauniversiti. Oleh itu, soalan kajian telah dibentuk seperti berikut:

1. Apakah komponen utama yang sesuai dalam modul pengajaran kosa kata Bahasa Arab untuk pelajar prauniversiti mengikut pandangan pakar?
2. Apakah elemen dan kandungan elemen dalam modul pengajaran kosa kata Bahasa Arab untuk pelajar prauniversiti mengikut pandangan pakar?

METODOLOGI KAJIAN

Rekabentuk kajian ini adalah reka bentuk kuantitatif dengan menggunakan kaedah Fuzzy Delphi atau Fuzzy Delphi Method (FDM). Kaedah ini digunakan untuk mendapatkan konsensus pakar terhadap item-item reka bentuk Modul PEKOSBAP berdasarkan Model Reka bentuk Kurikulum Bahasa, tanpa perlu membawa mereka berjumpa secara bersemuka (Mohd Ridhuan Mohd Jamil et al., 2019).

Pemilihan kaedah ini bersesuaian dengan matlamat kajian ini yang bertujuan untuk mengenal pasti secara terperinci perkara-perkara yang perlu dimasukkan di dalam modul yang dibangunkan. *Fuzzy Delphi Method* adalah suatu teknik yang baru diperkenalkan dalam konteks kajian pendidikan di Malaysia (Norlidah Alias et. al., 2014); yang dilakukan penjenamaan semula berdasarkan Teknik *Delphi* (Mohd Ridhuan Mohd Jamil et.al, 2019).

Sampel kajian terdiri daripada 17 orang pakar yang dipilih berdasarkan bidang kepakaran masing-masing, dipilih melalui teknik persampelan bertujuan (*purposive sampling*). Mengikut Hasson et al. (2000) kaedah pemilihan sampel yang sesuai dalam teknik FDM adalah bukan kebarangkalian (*non probability sampling*) sama ada menggunakan bertujuan (*purposive*) atau kriteria (*criterion sampling*). Panel pakar dalam kajian ini dibahagikan kepada tiga kategori iaitu pakar bidang bahasa Arab atau kosa kata Bahasa Arab, pakar bidang kurikulum STPM serta pakar bidang pengajaran/pedagogi Bahasa Arab prauniversiti. Pakar-pakar tersebut terdiri daripada para pensyarah Universiti Awam (UA), Institut Pendidikan Guru Malaysia (IPGM) dan guru-guru Bahasa Arab prauniversiti Kementerian Pendidikan Malaysia yang memiliki pengkhususan dalam bidang Bahasa Arab.

Instrumen kajian terdiri daripada satu set soal selidik yang terdiri daripada 67 item yang terdiri daripada item komponen utama modul, elemen-elemen dan kandungan elemen modul. Pengkaji telah membuat temubual separa berstruktur untuk mengesahkan soal selidik yang dibina.

Dapatan yang diperoleh dari kajian ini dianalisis dengan menggunakan perisian *Excel* untuk mendapatkan data bagi menentukan konsensus pakar mengenai reka bentuk Modul PEKOSBAP. Seterusnya kesemua data ini dipersembahkan dalam bentuk jadual bagi setiap item dengan mempamerkan tiga syarat utama analisis berasaskan kaedah FDM iaitu nilai *threshold* (*d*), nilai peratusan kesepakatan pakar (%) dan skor *Fuzzy* (*A*).

Syarat pertama mendapatkan kesepakatan kumpulan pakar ialah dengan menetapkan nilai *threshold* (*d*) yang terhasil mestilah lebih kecil atau sama dengan nilai 0.2. Dalam konteks kajian ini, tiga titik persepuluhan digunakan. Oleh itu, setiap item yang mengandungi nilai *threshold* (*d*) yang tidak mencapai nilai 0.3 dan ke atas akan ditafsirkan sebagai diterima berdasarkan kesepakatan pakar. Syarat kedua melibatkan nilai peratusan (%) kesepakatan kumpulan pakar. Syarat ini berdasarkan kepada pendekatan kaedah *delphi* tradisional, iaitu nilai peratusan ini ditentukan berdasarkan konsensus kumpulan pakar adalah lebih atau sama dengan nilai 75.0% (Saedah Siraj et.al, 2020; Mhd Ridhuan Mohd Jamil & Nurulrahmah Mat Noh, 2020).

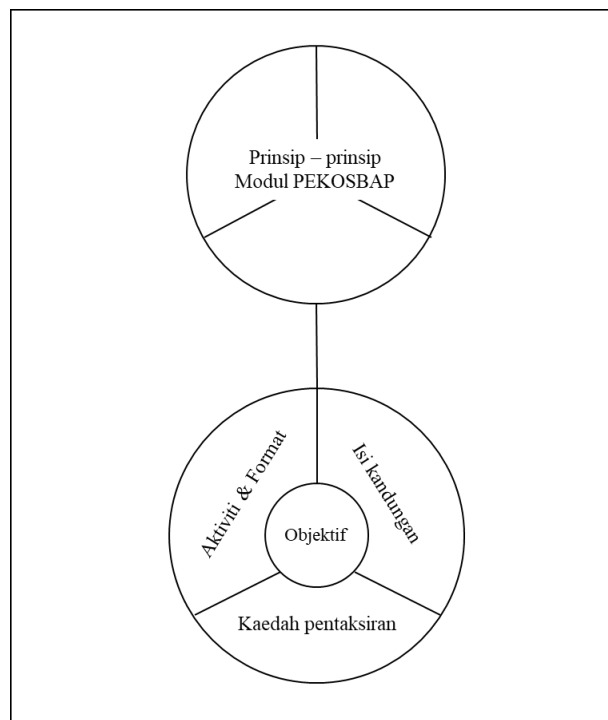
Bagi syarat ketiga pula iaitu Skor *Fuzzy* (*A*), penentuan nilai skor *fuzzy* (*A*) adalah berasaskan kepada nilai α -cut iaitu 0.5. Sekiranya nilai skor *fuzzy* (*A*) adalah lebih daripada 0.5, ia menunjukkan bahawa konstruk atau item yang diukur adalah diterima berdasarkan kesepakatan pakar. Sekiranya nilainya kurang daripada 0.5, maka konstruk atau item yang diukur tersebut ditolak berdasarkan kesepakatan pakar di dalam kajian.

PROSEDUR KAJIAN

Pengkaji menjalankan kajian ini dengan melaksanakan prosedur kajian berdasarkan peringkat-peringkat berikut:

Peringkat 1: Membuat sorotan kajian bagi membentuk soal selidik FDM

Soal selidik *Fuzzy Delphi* kajian ini dibina secara umumnya dari sorotan literatur iaitu teori dan model, kajian-kajian lepas, semakan kurikulum. Proses penyediaan soal selidik *Fuzzy Delphi* ini membentuk komponen utama, elemen dan kandungan elemen yang akan menjadi reka bentuk asas Modul PEKOSBAP. Untuk tujuan tersebut, pengkaji mengaplikasikan Model Reka Bentuk Kurikulum Bahasa (Nation & Macalister, 2010) dengan mengadaptasi prinsip-prinsip model dan empat bahagian model, menjadi komponen utama modul iaitu objektif modul, isi kandungan modul, aktiviti dan format modul serta kaedah pentaksiran dalam modul. Manakala bagi elemen-elemen yang terhasil bagi setiap komponen tersebut ialah sebanyak 3 elemen bagi objektif, 2 elemen bagi komponen isi kandungan, 5 elemen bagi komponen aktiviti dan format, serta 7 elemen bagi kaedah pentaksiran modul. Elemen-elemen bagi komponen isi kandungan serta aktiviti dan format, dikembangkan lagi kepada kandungan elemen. *Rajah 2* menjelaskan komponen-komponen Modul PEKOSBAP yang diadaptasi dari Model Reka Bentuk Kurikulum Bahasa.

Rajah 2: Komponen-komponen Modul PEKOSBAP (Adaptasi Model Reka Bentuk Kurikulum Bahasa Nation & Macalister, 2010)

Pengisian tiga komponen dalam bulatan di sebelah luar adalah berdasarkan prinsip-prinsip terpilih dari model tersebut. Nation dan Macalister (2010) menyatakan modelnya meliputi prinsip-prinsip bagi setiap bahagian asal model

Prinsip-prinsip terpilih ini akan menjadi elemen-elemen bagi setiap komponen. Pengkaji telah memilih beberapa prinsip yang akan diaplikasikan mengikut bahagiannya di dalam penyediaan soal selidik *Fuzzy Delphi* seperti di dalam Jadual 3 berikut:

Jadual Error! No text of specified style in document.

Pemilihan prinsip-prinsip (Nation & Macalister, 2010) untuk Penyediaan Soal Selidik Fuzzy Delphi bagi Reka Bentuk Modul PEKOSBAP

Komponen	Prinsip-prinsip	Aplikasi dalam
	Yang Relevan	Modul PEKOSBAP
Isi Kandungan	Frekuensi Tinggi: memasukkan item-item yang kerap berulang dalam bahasa	Memasukkan kosa kata Bahasa Arab berfrekuensi tinggi melalui tema-tema terpilih yang dikenal pasti mempunyai kosa kata berfrekuensi tinggi.
	Strategi dan autonomi: Melatih pelajar cara belajar bahasa.	Menerapkan SPKK secara eksplisit di dalam PdP supaya pelajar lebih berautonomi dalam pembelajaran.
Aktiviti dan format aktiviti	Input berfokuskan makna Memperbanyakkan kuantiti aktiviti reseptif yang mudah difahami dan menarik	Memasukkan aktiviti-aktiviti reseptif iaitu kedua-dua kemahiran mendengar dan membaca ke dalam modul
	Output berfokuskan makna Pelajar harus didorong untuk menghasilkan bahasa dalam kedua-dua bentuk; ucapan dan penulisan dalam pelbagai wacana	Memasukkan aktiviti-aktiviti produktif iaitu kedua-dua kemahiran bertutur dan menulis ke dalam modul
	Pembelajaran berfokuskan bahasa Merangkumi pembelajaran yang berfokus pada sistem bahasa seperti bunyi, ejaan, kosa kata, tatabahasa dan perbincangan.	Membincangkan kefahaman teks. Memfokuskan kepada pengelasan perkataan (<i>mufrad-jama'</i>), sinonim atau antonim, kolokasi Memberi perhatian kepada pembelajaran derivasi asas dan lanjutan bagi kata akar Melatih pelbagai SPKK
	Pembangunan Kefasihan : Menyediakan aktiviti yang meningkatkan kefasihan	Memasukkan aktiviti kefasihan bagi setiap unit menggunakan kosa kata yang

menggunakan bahasa yang sudah diketahui, secara reseptif /produktif. sudah dipelajari pada peringkat-peringkat terdahulu sesi PdP.

Kedalaman pemprosesan item kosa kata Mengaplikasi peringkat-peringkat pemprosesan kosa kata dalam PdP

Untuk tujuan mereka bentuk Modul PEKOSBAP, pengkaji mengambil tema-tema kosa kata berfrekuensi tinggi yang disenaraikan di dalam Kamus Frekuensi Bahasa Arab (Buckwalter & Parkinson, 2011) dengan mengambil kira tema-tema yang sepadan dengan tema-tema kefahaman di dalam Sukatan Bahasa Arab STPM. Manakala SPKK yang disenaraikan dan peringkat-peringkat kedalaman pemprosesan kosa kata di dalam kajian ini diadaptasi dari kajian Ma (2015).

Sementara itu prinsip-prinsip lain yang tidak dimasukkan secara khusus di dalam penyediaan soal selidik *Fuzzy Delphi*, sebaliknya diaplikasikan secara umum di dalam pembangunan modul, adalah seperti berikut:

i) Motivasi

Aplikasi di dalam Modul PEKOSBAP:

Memasukkan unsur-unsur yang boleh menarik minat seperti penggunaan ICT, mencatat perkataan di dalam aplikasi telefon pintar serta memperbanyakkan pentaksiran pendek yang boleh diselesaikan oleh pelajar.

ii) Sistem bahasa yang boleh digeneralisasi

Aplikasi di dalam Modul PEKOSBAP:

Memasukkan pola-pola bahasa Arab yang boleh digeneralisasi serta sesuai bagi menambahkan pengetahuan kosa kata dan digunakan oleh pelajar pada masa akan datang.

iii) Berdaya maju

Aplikasi di dalam Modul PEKOSBAP:

Modul meliputi item-item yang berguna kepada pelajar secara maksimum iaitu kosa kata berfrekuensi tinggi Bahasa Arab, kemahiran bahasa dan penerapan strategi secara berperingkat.

iv) Maklum balas yang berguna

Aplikasi di dalam modul:

Melalui kaedah pentaksiran yang pelbagai, pelajar menerima maklum balas berguna yang boleh membantu mereka memperbaiki penguasaan kosa kata Arab di dalam setiap peringkat pengajaran dan pembelajaran.

Peringkat 2: membuat temu bual pakar bagi mengesahkan soal selidik *Fuzzy Delphi*

Setelah pengkaji membina soal selidik *Fuzzy Delphi*, ia dikemukakan secara temu bual berstruktur kepada 7 orang pakar yang terpilih untuk melihat kesesuaian item yang telah dibina. Temu bual separa berstruktur ini dibuat bagi melihat kesesuaian item-item yang dibina untuk soal selidik fasa reka bentuk dan pembangunan mengikut pandangan pakar. Berdasarkan temu bual ini, pengkaji melakukan penambahan, pengguguran dan pembetulan ke atas soal selidik tersebut. Perincian tentang item-item tersebut dinyatakan pada bahagian instrumen kajian

bab ini. Seterusnya instrumen yang telah dibaiki dikemukakan kepada pakar-pakar yang terpilih berdasarkan kaedah *Fuzzy Delphi*.

Peringkat 3: Mendapatkan kesepakatan pakar menggunakan Kaedah Fuzzy Delphi

Di dalam kajian ini, panel pakar diberikan soal selidik pakar FDM untuk mendapatkan persetujuan mereka terhadap item-item reka bentuk Modul PEKOSBAP. Soal selidik tersebut menggunakan Skala Likert tujuh poin. Pengkaji menggunakan kaedah *Fuzzy Delphi* yang berasaskan kepada pandangan pakar yang telah dikenal pasti. Pemilihan kaedah ini bersesuaian dengan objektif kajian ini yang bertujuan untuk mengenal pasti secara terperinci perkara-perkara yang perlu dimasukkan di dalam Modul PEKOSBAP.

DAPATAN KAJIAN

Jadual 4 menunjukkan profil 17 orang panel pakar FDM yang terlibat dalam kajian ini:

Jadual 4: Profil panel pakar kaedah Fuzzy Delphi

Jawatan	Bidang	Pengalaman	Bilangan	Institusi
	kepakaran			
Profesor	Bahasa Arab/ Kosa Kata	>15 tahun	1	USIM
Profesor Madya	Bahasa Arab/ Kosa Kata	>15 tahun	2	UiTM, USIM
Pensyarah kanan	Bahasa Arab/ Kurikulum/ Pedagogi	> 5 tahun	8	UM/UPM KUIS/UMT UiTM/USIM
Pensyarah IPG	Bahasa Arab/ Modul	>15 tahun	2	IPG Raja Melewar, IPG Kampus Bangi
Guru	Pedagogi	>15 tahun	4	SMK/SMKA N.Sembilan, Selangor, Terengganu

Dalam bahagian ini, perbincangan seterusnya difokuskan kepada dapatan kajian reka bentuk Modul PEKOSBAP yang dianalisis menggunakan kaedah *Fuzzy Delphi*, untuk menjawab soalan berikut:

Soalan Kajian 1:

Apakah komponen utama yang sesuai dalam modul pengajaran kosa kata Bahasa Arab bagi pelajar prauniversiti?

Jadual 5 di bawah menunjukkan dapatan kajian bagi komponen utama Modul PEKOSBAP:

Jadual 5: Item-item untuk Komponen Utama Modul PEKOSBAP

Item	Nilai <i>Threshold, d</i>	Peratus Kesepakatan Pakar, %	Skor <i>Fuzzy (A)</i>	Interpretasi	
Item 1-4: Komponen Modul					
1	Objektif Modul	0.118	88.2%	0.918	TERIMA
2	Isi kandungan Modul	0.067	94.1%	0.939	TERIMA
3	Aktiviti & Format Modul	0.067	94.1%	0.939	TERIMA
4	Kaedah pentaksiran dalam modul	0.056	94.12%	0.945	TERIMA

Soalan Kajian 2:

Apakah elemen dan kandungan elemen dalam modul pengajaran kosa kata Bahasa Arab untuk pelajar prauniversiti mengikut pandangan pakar?

Jadual 6 menunjukkan dapatan kajian bagi elemen dan kandungan elemen Modul PEKOSBAP:

Jadual 6: Item-item untuk Elemen-elemen dan kandungan elemen Modul PEKOSBAP

Item	Nilai <i>Threshold, d</i>	Peratus Kesepakatan Pakar, %	Skor <i>Fuzzy (A)</i>	Interpretasi	
Item 5-7: Elemen-elemen Objektif Modul					
5	Meningkatkan saiz kosa kata	0.102	94.1%	0.922	TERIMA
6	Meningkatkan kedalaman kosa kata	0.044	100.0%	0.949	TERIMA
7	Meningkatkan tahap penggunaan SPKK pelajar.	0.083	94.1%	0.927	TERIMA
Item 8-9: Elemen-elemen Isi Kandungan Modul					
8	Kosa Kata Berfrekuensi Tinggi	0.044	100.0%	0.949	TERIMA
9	Penerapan SPKK	0.044	100.0%	0.949	TERIMA
Item 10 - 20: Kandungan Elemen Isi Kandungan Modul (Kosa Kata Berfrekuensi Tinggi)					

10	Tema Keluarga	0.148	94.1%	0.896	TERIMA
11	Tema Sukan	0.149	94.1%	0.890	TERIMA
12	Tema Alam Semula Jadi	0.107	88.2%	0.912	TERIMA
13	Tema Kerjaya	0.152	94.12%	0.900	TERIMA
14	Tema Kesihatan	0.091	88.24%	0.929	TERIMA
15	Tema Komunikasi	0.067	94.12%	0.939	TERIMA
16	Tema Agama	0.103	88.24%	0.918	TERIMA
17	Tema Politik	0.240	82.35%	0.812	TERIMA
18	Tema Peperangan dan Keselamatan	0.324	41.18%	0.733	TOLAK
19	Tema Dunia Islam	0.088	94.12%	0.922	TERIMA
20	Tema Adat dan Tradisi	0.088	94.12%	0.922	TERIMA

Item 21 -33: Kandungan Elemen Isi Kandungan Modul (Penerapan SPKK)

21	Meneka makna perkataan	0.067	94.1%	0.939	TERIMA
22	Menggunakan kamus bercetak	0.139	100.0%	0.880	TERIMA
23	Menggunakan kamus dalam talian	0.091	94.12%	0.916	TERIMA
24	Mencatat perkataan	0.107	88.24%	0.912	TERIMA
25	Mengenal pasti aspek-aspek asas perkataan	0.088	94.12%	0.922	TERIMA
26	Mengenal pasti aspek-aspek lanjutan perkataan	0.044	100.00%	0.949	TERIMA
27	Mengulang perkataan	0.083	94.12%	0.927	TERIMA
	Item	Nilai Threshold, d	Peratus Kesepakatan Pakar, %	Skor Fuzzy (A)	Interpretasi
28	Mengelaskan perkataan mengikut kategori semantik	0.130	94.12%	0.900	TERIMA
29	Menganalisis struktur perkataan	0.063	100.00%	0.937	TERIMA
30	Mengingati ayat yang menggunakan perkataan tersebut	0.211	88.24%	0.845	TERIMA

31	Mencipta imej mental	0.317	35.29%	0.757	TOLAK
32	Mengingati perkataan dengan bunyi yang sama	0.108	88.24%	0.906	TERIMA
33	Membuat aksi atau melakonkan makna perkataan	0.120	82.4%	0.914	TERIMA
Item 34 - 38: Elemen Aktiviti dan Format Aktiviti					
34	Input Berfokuskan Makna	0.055	100.0%	0.943	TERIMA
35	Output Berfokuskan Makna	0.032	100.0%	0.955	TERIMA
36	Pembelajaran Berfokuskan Bahasa	0.055	100.0%	0.943	TERIMA
37	Pembangunan Kefasihan	0.076	94.12%	0.933	TERIMA
38	Kedalaman Pemprosesan Kosa Kata	0.044	100.00%	0.949	TERIMA
Item 39 - 41: Kandungan Elemen Aktiviti (Input Berfokuskan Makna)					
39	Membaca petikan	0.102	94.1%	0.922	TERIMA
40	Mendengar petikan	0.055	100.0%	0.943	TERIMA
41	Menonton sedutan video	0.063	100.0%	0.937	TERIMA
Item 42 - 47: Kandungan Elemen Aktiviti (Output Berfokuskan Makna)					
42	Membuat dialog berpandu	0.044	100.00%	0.949	TERIMA
43	Menceritakan semula video yang ditonton	0.032	100.00%	0.955	TERIMA
44	Membuat perbahasan pro dan kontra sesuatu tajuk	0.103	88.24%	0.918	TERIMA
45	Menulis karangan berpanduan kosa kata yang disediakan	0.055	100.00%	0.943	TERIMA
46	Menulis surat atau e-mel	0.074	100.00%	0.925	TERIMA
47	Menulis rumusan bahan audio	0.192	94.12%	0.869	TERIMA
Item 48 - 51: Kandungan Elemen Aktiviti (Pembelajaran Berfokuskan Bahasa)					
48	Melakukan penerapan strategi pembelajaran kosa kata (SPKK)	0.044	100.00%	0.949	TERIMA

49	Membincangkan kefahaman isi	0.044	100.00%	0.949	TERIMA
50	Mengenal pasti derivasi asas	0.055	100.00%	0.943	TERIMA
51	Mengenal pasti derivasi lanjutan	0.055	100.00%	0.943	TERIMA

Item 52 - 56: Kandungan Elemen Aktiviti (Pembangunan Kefasihan)

52	Bertutur dalam sesuatu topik secara berulang kali	0.083	94.12%	0.927	TERIMA
53	Melakukan latihan membaca secara pantas	0.179	94.12%	0.884	TERIMA
54	Melakukan latihan menulis dalam tempoh masa terkawal	0.160	94.12%	0.882	TERIMA
55	Melakukan latihan mendengar input yang mudah	0.124	88.24%	0.912	TERIMA
56	Melakukan aktiviti yang menggabungkan beberapa kemahiran bahasa	0.083	94.12%	0.927	TERIMA

Item 57 - 60: Kandungan Elemen Format Aktiviti (Kedalaman Pemprosesan Kosa Kata)

57	Memberi perhatian kepada bentuk perkataan	0.067	94.1%	0.939	TERIMA
58	Mendapatkan makna perkataan	0.125	100%	0.902	TERIMA
59	Menggabungkan bentuk perkataan dan maknanya dalam ingatan	0.063	100%	0.937	TERIMA
60	Menggunakan perkataan	0.044	100%	0.949	TERIMA

Item 61 -67: Elemen Kaedah Pentaksiran dalam Modul

61	Soalan objektif	0.055	100.0%	0.943	TERIMA
62	Soalan subjektif	0.044	100.0%	0.949	TERIMA
63	Tugasan berkumpulan	0.044	100.0%	0.949	TERIMA
64	Kuiz dalam talian	0.083	94.12%	0.927	TERIMA
65	Penilaian sendiri pelajar menggunakan senarai semak	0.153	88.24%	0.882	TERIMA
66	Terjemahan	0.124	88.24%	0.912	TERIMA
67	Maklum balas segera guru	0.130	94.12%	0.910	TERIMA

PERBINCANGAN

Kajian ini bertujuan untuk mereka bentuk komponen, elemen dan kandungan elemen modul Pengajaran Kosakata Bahasa Arab bagi pelajar prauniversiti berasaskan Model Reka Bentuk Kurikulum Bahasa (Nation, 2000; Nation & Macalister, 2010) dengan menggunakan kaedah *Fuzzy Delphi*. Secara keseluruhan, dapatan kajian menunjukkan kesepakatan 17 orang pakar terhadap komponen-komponen utama, dan elemen-elemen yang dicadangkan dalam reka bentuk dan pembangunan Modul PEKOSBAP. Manakala bagi kandungan elemen, terdapat satu item elemen tema untuk kosakata berfrekuensi tinggi yang ditolak iaitu tema peperangan, dan satu item dari elemen penerapan strategi pembelajaran kosakata (SPKK) yang ditolak iaitu SPKK mencipta imej mental. Manakala semua item lain menepati syarat analisis *Fuzzy Delphi* untuk diterima.

Komponen utama modul telah dikenal pasti iaitu objektif modul, isi kandungan modul, aktiviti dan format modul serta kaedah pentaksiran dalam modul. Keempat-empat komponen ini yang diadaptasi dari Model Proses Reka Bentuk Kurikulum Bahasa dipersetujui secara konsensus oleh panel pakar. Dapatan ini selari dengan kajian Tsubaki (2018) yang telah mereka bentuk satu kursus kosakata Bahasa Inggeris untuk pelajar universiti Jepun, juga dengan mengadaptasi komponen-komponen dari Model Reka Bentuk Kurikulum Bahasa. Beliau mendapati keempat-empat komponen model tersebut amat berguna, sistematik, mudah diikuti serta mudah diadaptasi untuk meningkatkan kosakata pelajar-pelajarnya yang mengambil Bahasa Inggeris sebagai bahasa asing. Ini kerana komponen-komponen tersebut memberi tumpuan kepada reka bentuk kosakata dan pada masa yang sama tidak meminggirkan kemahiran-kemahiran bahasa.

Seterusnya, kajian ini juga mengenal pasti elemen-elemen, untuk setiap komponen. Bagi komponen objektif, dapatan menunjukkan kesemua objektif modul yang dikemukakan mendapat kesepakatan pakar, iaitu meningkatkan pengetahuan kosakata pelajar sama ada dari aspek saiz atau kedalaman kosakata, serta objektif meningkatkan tahap penggunaan SPKK pelajar. Objektif meningkatkan pengetahuan kosakata Bahasa Arab pelajar prauniversiti ini amat relevan dan selari dengan pandangan para sarjana bahawa keupayaan menguasai sejumlah kosakata merupakan penanda aras kepada kecekapan berbahasa pelajar khususnya dalam bahasa kedua dan bahasa asing (Nation, 2001, Schmitt, 2000). Malah tidak dinafikan kejayaan dalam kemahiran membaca, bertutur, menulis dan mendengar dipengaruhi oleh pengetahuan kosakata yang dikuasai seseorang (Che Radiah Mezah & Norhayuza Mohamad 2013; Fan 2003; Harun Baharudin & Zawawi Ismail 2015; Nation 2013; Zunita Mohamad Maskor, 2020).

Selain dari itu, objektif meningkatkan tahap penggunaan SPKK merupakan satu objektif yang penting untuk diperkenalkan dan diterapkan kepada pelajar prauniversiti. Ini disokong oleh dapatan kajian Harun Baharudin (2014) dalam konteks Bahasa Arab pelajar prauniversiti dan kajian Abdul Razif Zaini (2015) dalam konteks pelajar kolej universiti. Kedua-duanya merumuskan bahawa SPKK merupakan satu elemen yang amat berguna dalam proses pembangunan dan peningkatan kosakata. Pelajar yang sering menggunakan SPKK, didapati saiz kosakata mereka juga semakin bertambah. SPKK tidak didedahkan secara langsung di dalam buku-buku teks mahupun buku aktiviti dalam proses PdP; justeru Modul PEKOSBAP memberikan perhatian dalam penerapan SPKK di dalam pembelajaran kosakata secara eksplisit. Pelajar perlu didedahkan dengan beberapa SPKK yang berupaya memberikan mereka autonomi dalam pembelajaran kosakata.

Manakala bagi komponen isi kandungan, terdapat dua elemen yang telah dikenal pasti dan dikemukakan kepada pakar iaitu kosakata berfrekuensi tinggi Bahasa Arab dan penerapan strategi pembelajaran kosakata (SPKK). Kedua-dua elemen ini juga mendapat kesepakatan pakar dalam analisis *Fuzzy Delphi* dan diterima. Perkara ini bertepatan dengan pandangan ramai sarjana bahawa mengenal pasti kosakata mana yang harus dipelajari oleh pelajar bahasa kedua terlebih dahulu sangat penting, kerana ia membantu mereka memperoleh pulangan terbaik untuk usaha pembelajaran mereka (Dang et.al, 2020; Rasouli & Jafari, 2016; Nation, 2013). Pendekatan memasukkan kosakata berfrekuensi tinggi di dalam pembentukan pengajaran komponen kosakata di dalam

modul, model atau sesuatu kursus bahasa dapat dilihat dari banyak kajian yang empirikal seperti kajian Thomson (2013), Ping et al., (2014) serta Abdul Razif Zaini (2015).

Manakala untuk elemen penerapan SPKK di dalam modul PEKOSBAP pula, seiring dengan objektif ketiga modul yang telah dibincangkan, iaitu meningkatkan tahap penggunaan SPKK dalam kalangan pelajar prauniversiti, maka elemen SPKK diterapkan di dalam pengajaran. Ini selari dengan saranan pengkaji-pengkaji dalam konteks Bahasa Arab sendiri seperti Al-Shuwairekh (2001), Harun Baharudin (2014), Abdul Razif Zaini (2015) dan Mohd Zaki Ismail (2016).

Bagi kandungan elemen kosa kata berfrekuensi tinggi, pengkaji memasukkan tema-tema kosa kata berfrekuensi tinggi Bahasa Arab yang disenaraikan dari kamus kosa kata berfrekuensi tinggi Buckwalter dan Parkinson (2011). Tema-tema tersebut dipilih mengikut kesesuaian sukatan Bahasa Arab prauniversiti dan cadangan pakar. Semua tema mendapat kesepakatan panel pakar kecuali satu tema sahaja yang ditolak iaitu tema peperangan dan keselamatan. Hampir 60% pakar *Fuzzy Delphi* menolak tema tersebut. Ini mungkin disebabkan kehendak panel pakar yang mengutamakan tema-tema modul sejajar dengan *Pelan Pembangunan Pendidikan Malaysia 2013-2025 yang jelas beraspirasikan pembentukan pelajar dan warganegara mengikut acuan sendiri*. Pelajar perlu didedahkan kepada kumpulan kosa kata berfrekuensi tinggi secara langsung, bagi meringankan bebanan pembelajaran pelajar bahasa kedua di samping kekangan masa yang dihadapi, tanpa mengurangkan peranan penting kosa kata dalam pembelajaran bahasa (Cowie, 1999). Dalam konteks Bahasa Arab, senarai kosa kata berfrekuensi tinggi terkini perlu dimanfaatkan oleh penggubal sukatan, pembangunan bahan pembelajaran atau modul. Sebagaimana ia telah dimanfaatkan dengan begitu meluas di dalam konteks Bahasa Inggeris sebagai bahasa kedua, serta menjadi asas kepada banyak sumber penggubalan buku dan bahan, pemilihan bahan bacaan, pengembangan penyelidikan, pengujian dan pengukuran.

Manakala untuk kandungan elemen penerapan SPKK di dalam Modul PEKOSBAP (item 21 -33), dapatan kajian mendapati 12 item mendapat konsensus panel pakar dan hanya satu item iaitu strategi mencipta imej mental atau gambaran minda tentang perkataan yang baru dipelajari, ditolak. Ini menunjukkan bahawa tidak semua SPKK pada pandangan pakar sesuai digunakan oleh pelajar prauniversiti kerana kemungkinan sesetengah strategi kurang praktikal terutama bagi tahap prauniversiti yang mana lebih banyak kosa kata berbentuk abstrak. Perkara ini bertepatan dengan pandangan Barcroft (2009) bahawa kesesuaian dan keberkesanan SPKK bergantung pada tujuan pelajar, tahap pembelajaran, aspek kosa kata yang dipelajari, dan sokongan atau kekangan dalam konteks pengajaran dan pembelajaran.

Secara keseluruhannya, hasil analisis kajian bahagian ini telah menyenaraikan empat elemen di bawah komponen aktiviti. Elemen-elemen tersebut diadaptasi dari pendekatan Empat Untaian yang terkandung di dalam Model Reka Bentuk Kurikulum Bahasa (Nation, 2000) iaitu: i) elemen input berfokuskan makna, ii) elemen output berfokuskan makna, iii) elemen pembelajaran berfokuskan bahasa serta iv) elemen pembangunan kefasihan bahasa. Manakala kandungan elemen yang terdiri daripada aktiviti bagi keempat-empat elemen tersebut kesemuanya berjumlah 18 item.

Berdasarkan pendapat pakar, mereka bersetuju dengan keempat-empat elemen tersebut sebagai elemen yang mampu meningkatkan pengetahuan kosa kata pelajar prauniversiti. Pengadaptasian elemen Empat Untaian ini sebagai kerangka pengajaran kosa kata bahasa kedua atau bahasa asing disokong dan disarankan oleh ramai sarjana. Schmitt (2008) berpendapat bahawa pendekatan Empat Untaian memberi perhatian yang seimbang terhadap pembelajaran item leksikal, manakala Lightbown (2014) menyatakan bahawa keempat-empat elemen tersebut mengatur pelajaran atau perancangan kurikulum merangkumi pelbagai konteks aktiviti yang diperlukan pelajar untuk memastikan perkembangan bahasa sesuai dengan tahap mereka.

Seterusnya, rumusan dapatan kaedah *Fuzzy Delphi* bagi kandungan keempat-empat elemen tersebut yang terdiri daripada item aktiviti-aktiviti yang diperincikan daripada Empat Untaian juga mendapat konsensus pakar bagi semua item (item 39 - 56) . Reka bentuk modul ini memberi peluang kepada guru dan pelajar mempelbagaikan aktiviti bilik darjah untuk pembelajaran kosa kata Bahasa Arab serta berupaya mengisi kekurangan bahan pembelajaran kosa kata Bahasa Arab secara eksplisit di peringkat prauniversiti. Dapatan kajian ini mengisi jurang bagi kajian Azrul Abu Aman dan Harun Baharudin (2019) yang mendapati terdapat keperluan terhadap program intervensi yang sesuai untuk amalan pengajaran kosa kata Bahasa Arab , kajian Al-Batal (2009), Harun Baharudin dan Zawawi Ismail (2014) dan Abdul Razif Zaini (2015) yang mendapati pelajar memerlukan aktiviti-aktiviti pengajaran kosa kata Bahasa Arab secara eksplisit.

Untuk bahagian format pula, kajian ini mendapati konsensus pakar dicapai untuk kesemua item format yang memperincikan peringkat-peringkat pembelajaran untuk menguasai kosa kata bahasa kedua. Format di sini merujuk kepada persembahan bahan pembelajaran yang melibatkan penggunaan teknik dan prosedur pengajaran yang sesuai serta perlu disatukan dalam pelajaran (Nation & Macalister, 2010). Terdapat empat peringkat proses tersebut iaitu peringkat memberi perhatian kepada bentuk perkataan, peringkat mendapatkan makna perkataan, peringkat menggabungkan bentuk perkataan dan maknanya dalam ingatan, dan peringkat terakhir ialah peringkat menggunakan perkataan. Dapatan ini bertepatan dengan pendapat Brown dan Payne (1994), Hatch dan Brown (1995), Gu (2003) serta Che Radiah Mezah dan Norhayuza Mohamad (2011) yang menyatakan bahawa terdapat beberapa peringkat yang perlu dilalui oleh seseorang untuk menguasai perkataan baru, bermula dengan menemui dan memberikan perhatian kepada bentuk perkataan baru serta berakhir dengan mengingat semula perkataan dengan menggunakannya.

KESIMPULAN

Secara kesimpulannya, kajian ini telah berupaya menghasilkan reka bentuk modul PEKOSBAP berdasarkan adaptasi prinsip-prinsip Model Reka bentuk Kurikulum Bahasa (Nation, 2000; Nation & Macalister, 2010). Model Reka bentuk Kurikulum Bahasa menyediakan satu asas yang empirikal di dalam prinsip-prinsip pembangunan sesuatu modul, kursus atau program bagi komponen bahasa, khususnya kosa kata. Kesemua prinsip ini penting di dalam pengajaran dan pembelajaran kosa kata supaya guru dan pelajar mendapat pulangan terbaik untuk usaha mereka. Pembangunan kosa kata dalam kalangan pelajar prauniversiti bukan lagi satu pilihan, tetapi merupakan satu keperluan yang perlu dirancang dengan teliti, memandangkan pengajarannya secara implisit akan membawa kepada pengabaian aspek ini. Adalah diharapkan agar penggubal modul, kurikulum dan bahan sumber pengajaran dapat mengimplicasikan prinsip-prinsip model tersebut untuk meningkatkan penguasaan pelajar di dalam pengetahuan kosa kata Bahasa Arab. Guru Bahasa Arab juga diharapkan dapat menyelesaikan masalah mereka dalam PdP Bahasa Arab STPM seterusnya meningkatkan motivasi dan keyakinan mereka dalam pengajaran aspek kosa kata Bahasa Arab di peringkat prauniversiti.

RUJUKAN

- Abdul Razif Zaini. (2015). *Penguasaan Kosa Kata Bahasa Arab Dalam Kalangan Pelajar Melayu Di Peringkat Kolej Universiti*. Tesis Doktor Falsafah. Fakulti Bahasa Dan Linguistik Universiti Malaya. Kuala Lumpur
- Alamri, K., & Rogers, V. (2018). The effectiveness of different explicit vocabulary-teaching strategies on learners' retention of technical and academic words. *Language Learning Journal*, 46(5), 622–633. <https://doi.org/10.1080/09571736.2018.1503139>.
- Alderson, J.C.(2005). *Diagnosing Foreign Language Proficiency: The Interface Between Learning and Assessment*. London: Continuum.
- Azrul Abu Aman & Harun Baharudin (2019). Amalan Pedagogi Jurulatih Utama Bahasa Arab Dalam Pengajaran Kosa Kata Peringkat Sekolah Kebangsaan Di Negeri Melaka. *Global Journal Al Thaqafah (GJAT)*. Mei 2019: 15-28

- Al-Batal, M. (2006). Playing with words: Teaching Vocabulary in the Arabic curriculum. In K. Wahba, Z. Taha, & L. England (Ed.), *Handbook for Arabic language teaching professionals in the 21st century* (pp. 331-340). Mahwah, New Jersey: Lawrence Erlbaum Associates Publishers.
- Al-Shuwairekh, S. (2001). *Vocabulary learning Strategies Used by AFL Learners in Saudi Arabia*. Tesis Doktor Falsafah. University of Leeds.
- Arndt, H. L., & Woore, R. (2018). Vocabulary learning from watching YouTube videos and reading blog posts. *Language Learning & Technology*, 22(1), 124–142. <https://doi.org/10.125/44660>
- Barcroft, J. (2009). Strategies and performance in intentional L2 vocabulary learning. *Language Awareness*, 18(1), 74–89. doi:10.1080/09658410802557535
- Cervatiuc, A. (2007). Assessing Second Language Vocabulary Knowledge: Depth Versus Breadth. *Canadian Modern Language Review*, 53(1), 13–40. <https://doi.org/10.3138/cmlr.53.1.13>
- Coxhead, A. (2010). Grabbed early by vocabulary: Nation's ongoing contributions to vocabulary and reading in a foreign language. *Reading in A Foreign Language*. (Vol. 22) pp 1-14
- Daller, H., Milton, J. & Treffers-Daller, J. (2007). *Modelling and assessing vocabulary knowledge*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Gu, Y. (2003). Vocabulary learning in second language: person, task, context and strategies. *Electronic Journal. TESL-EJ.7*, 2. 1-26.
- Harun Baharudin & Zawawi Ismail. (2014) Vocabulary Learning Strategies and Arabic Vocabulary Size among Pre-University Students in Malaysia. *International Education Studies*. Vol. 7, No.13. <http://dx.doi.org/10.5539/ies.v7n13p219>
- Harun, B. & Zawawi, I. (2014). Aspek saiz dalam pembelajaran kosa kata bahasa Arab. *Wacana Pendidikan Islam Peringkat Kebangsaan Siri Ke-10 (WPI10)*, Fakulti Pendidikan, Universiti Kebangsaan Malaysia & Majlis Ugama Islam Sabah.
- Ma, Q. (2015). A process-focused learning model for L2 vocabulary acquisition Construction, implementation and validation. *International Journal of Applied Linguistics*, 1(166), 127–162. <https://doi.org/10.1075/itl.166.1.04ang>.
- Majlis Peperiksaan Malaysia. (2017) *Laporan Peperiksaan STPM & MUET 2017*. <https://www.mpm.edu.my/sumber/penerbitan/laporan-peperiksaan-stpm-dan-muet/2017>
- Mat Taib Pa, (2007). *Dasar-dasar Umum Pengajaran Bahasa Arab Di Malaysia*. Dlm Mohd Rosdi Ismail & Mat Taib Pa (Ed.), *Pengajaran dan Pembelajaran Bahasa Arab di Malaysia*. Kuala Lumpur: Penerbit Universiti Malaya.
- Milton, J. (2009). *Measuring Second Language Vocabulary Acquisition*. In D. Singleton (Ed.) (1st ed.). Bristol: Multilingual Matters.
- Mizumoto, A., & Takeuchi, O. (2009). Examining the effectiveness of explicit instruction of vocabulary learning strategies with Japanese EFL university students. *Language Teaching Research*, 13(4), 425–449. <https://doi.org/10.1177/1362168809341511>
- Mohd Zaki Ismail, Kaseh Abu Bakar, Nik Farhan Mustapha & Nurazan M Rouyan (2016). Penggunaan Strategi Pembelajaran Kosa Kata Bahasa Arab Pada Kalangan Pelajar Cemerlang. *Asia Pacific Journal of Educators and Education*, 31(April 2017), 47–68. <https://doi.org/10.21315/apjee2016.31.4>
- Mohd Ridhuan Mohd Jamil, Saedah Siraj, Zaharah Hussin, Nurul Rabihah Mat Noh, dan Ahmad Arifin Sapar (2019). *Pengenalan Asas Kaedah Fuzzy Delphi dalam penyelidikan dan pembangunan*. Bangi, Minda Intellect.
- Mohd Ridhuan Mohd Jamil & Nurulrabihah Mat Noh. (2020). *Kepelbagaian Metodologi dalam Penyelidikan Reka Bentuk dan Pembangunan*. Shah Alam: Qaisar Prestige Resources.
- Nation, I.S.P. (2000). *Learning Vocabulary In Another Language*. Cambridge Applied Linguistic Series. Cambridge
- Nation, I.S.P. (2001). *Learning Vocabulary In Another Language*. Cambridge Applied Linguistic Series. Cambridge
- Nation, I.S.P., & Macalister, J. (2010) *Language Curriculum Design*. London : Routledge
- Nation, I.S.P. (2013). Materials for Teaching Vocabulary. In B. Tomlinson (Ed), *Developing Materials for Language* (pp 351-363). London: Bloomsbury
- Nik Mohd Rahimi Nik Yusoff, Harun Baharudin, Ghazali Yusri, Kamarul Shukri Mat Teh, Mohamed Amin Embi. (2010). Pembelajaran Konsonan Mengikuti Pelat Bahasa Melayu. *GEMA Online Journal of Language Studies*, 10 (3), 1–15.

- Ping, A. M., Baranovich, D., Manuelli, M. K., & Saedah, S. (2014). Promoting Self-Regulation in Vocabulary Learning among Chinese EFL Learners : A Needs Analysis. *Asia-Pacific Edu Res.* <https://doi.org/10.1007/s40299-013-0166-x>
- Rasouli, F. & Jafari, K. (2016). A Deeper Understanding of L2 Vocabulary Learning and Teaching: A Review Study. *International Journal of Language and Linguistics*, 4(1), 40. <https://doi.org/10.11648/j.ijll.20160401.16>
- Read, J. (2000). *Assessing Vocabulary*. United Kingdom: Cambridge University Press.
- Read, J. (2004). Research in Teaching Vocabulary. *Annual Review of Applied Linguistics*, 24, 146–161. <https://doi.org/10.1017/s0267190504000078>
- Rosni Samah.(2009). *Pendekatan Pengajaran Kosa Kata Bahasa Arab di peringkat Menengah Rendah: Kajian Kepada Guru Bahasa Arab di Sekolah Menengah Kebangsaan Kuala Lumpur (SMKAKL)*. Nilai: Universiti Sains Islam Malaysia.
- Rosni Samah. (2013). *Kaedah pengajaran kosa kata bahasa Arab kepada pelajar bukan Arab*. Edisi pertama. Nilai :Penerbit USIM
- Saedah Siraj, Muhammad Ridhuan Tony Lim Abdullah & Rozaini Muhamad Rozkee. (2020). *Pendekatan Penyelidikan Rekabentuk dan Pembangunan: Aplikasi kepada Penyelidikan Pendidikan*. Tanjong Malim: Penerbit Universiti Pendidikan Sultan Idris.
- Schmitt, N. (2000). *Vocabulary in language teaching*. New York: Cambridge University Press
- Schmitt, N. (2008). Review article: Instructed second language vocabulary learning. *Language Teaching Research* (Vol. 12). <https://doi.org/10.1177/1362168808089921>
- Syakirah Mohd Razman, Zawawi Ismail & Wail Muin Alhaj Said Ismail. (2022). Developing a Teaching Module on Arabic Vocabulary Based on the Four Strands Theory For Pre-University Students in Malaysia: A Needs Analysis. *Theory and Practice in Language Studies*. Vol.12. No. 11, 2263-2273. DOI: <https://doi.org/10.17507/tpls.1211.05>
- Tsubaki, M. (2018). Designing the Vocabulary Component for an EFL Cross-Cultural Communication Class. *SALTeL Journal (Southeast Asia Language Teaching and Learning)*, 1(1), 48–59. <https://doi.org/10.35307/saltel.v1i1.7>
- Tuaymah, R. A. 1986. *Al-Marja' fi Ta'lim al-Lughah al-'Arabiyyah li al-Nâthiqîn bi Lughâtin Ukhra*. Jilid 1. Mekah: Jâmi'ah Ummu al-Qurâ,.
- Yang, Y. I. J. (2014). Is speaking fluency strand necessary for the college students to develop in the EFL class? *Theory and Practice in Language Studies*, 4(2), 225–231. <https://doi.org/10.4304/tpls.4.2.225-231>
- Zunita Mohamad Maskor, Harun Baharudin, Maimun Aqsha Lubis & Nurul Kamalia Yusuf. (2016). Teaching and Learning Arabic Vocabulary: From a Teacher's Experiences. *Creative Education*. <https://doi.org/10.4236/ce.2016.73049>
- Zunita Mohamad Maskor. (2020). *Penilaian Pengetahuan Kosa Kata Bahasa Arab dalam Kemahiran Menulis Pelajar Sekolah Menengah Kebangsaan Agama*. Tesis Doktor Falsafah. Fakulti Pendidikan. Universiti Kebangsaan Malaysia. Bangi